

26.18x34.08	1/4	עמוד 12	מעריב - סופהשבונו	26/06/2020	73490569-3
עד - ראש המכון למדיניות ואסטרטגיה בהינתחומי הרצלי - 84260					

בן כספית

עובדות ושקרים

עדות המטלטלת של אלוף במיל' עמוס גלעד מחייבת את היועמ"ש לפתוח בחקירה מעמיקה של פרשת הצוללות בזמן שכלכלת ישראל על סף קריסה, נתניהו ונושאי כליו מספקים את מופע החזירות והאטימות הבוטה בכל הזמנים ■ הטרלול הביביסטי בראי קרן וקסנר ■ ובמקום שבו עמד פעם בני גנץ, עכשיו יש שלולית

1. התדרוך

שקף מספר 25 במצגת שהכניח התנועה לאיכות השלטון בעניין פרשת הצוללות מכיל טקסט נפיץ. זוהי עדותו של "בכיר ביטחוני" ישראלי. הנה היא, מילה במילה: "פנה אליי לפתע מר גנור והציג את עצמו כקונסול כבוד של ישראל בקפריסין, ובעיקר כנציג מספנות תיסנקרופ. ואז, לתדהמתי הרבה, לאור העובדה שאך מתי מעט בצמרת המדינה, לרבות רה"מ, ידעו כלל על הנושא המאוד מסווג הזה, הוא העלה בפניי את עניין אישור מכירת הצוללות למצרים. הוא אמר לי שהוא יודע שאני מתנגד נחרץ לעסקת מכירת הצוללות למצרים. זכור לי היטב שדבריו היו חריגים ביותר והרתיחו את דמי, במיוחד כאשר גנור אמר לי שהוא מבקש להיפגש איתי על מנת 'לתדרך אותי' כהגדרתו, כיצד 'לנהל שיחות בצורה הנכונה עם לשכת הקנצלרית' בנושא הזה. עוד הוא הוסיף ואמר כי תדרוך זה נועד בכדי 'לשנות' ו'לרכך' את הגישה שלי, שהיא לדבריו קשוחה מאוד. "מר גנור אמר לי בגלוי ובלי למצמצם, ושוב הימם אותי, 'שהגישה שאני נוקט בקשר למכירת הצוללות למצרים גורמת לו נזק עסקי', כדבריו. דבר שנתן לי להבין כבר אז, וביתר שאת היום, כי לגנור הייתה מוטיבציה עסקית, כלכלית, כמו

גם זיקה אישית וישירה למספר הצוללות שתיסנקרופ תייצר ותמכור ללא קשר לזהות הקונה, לרבות למצרים". משמע, כסף גם עבור הצוללות המצריות. במצגת, כמו גם במסיבת העיתונאים, לא נאמר מיהו בעל העדות המצמררת הזו. נודע לי שמדובר באלוף במילואים עמוס גלעד. מר מודיעין הישראלי של כל הזמנים. פניתי לגלעד השבוע, הוא סירב להתייחס. מישוהו שדיבר איתו סיפר לי שהוא אוכל את עצמו עד עכשיו על זה שלא דיווח על השיחה הזו עם גנור לרשויות החוק מיד לאחר שהתקיימה (בשוליו של אירוע דיפלומטי כלשהו). הוא לא ידע עדיין שתהיה פרשת צוללות. הוא לא ידע שתהיה פרשת ספינות. הוא לא ידע שיהיה ניסיון להפריט את המספנות, לקנות שלוש צוללות שאינן נדרשות, לרכוש ספינות נגד צוללות שאינן נחוצות ולבצע עוד מעללים שונים בקודש הקודשים של הביטחון הלאומי של מדינת ישראל. העדות שלו מוכיחה שלגנור, שיוצג על ידי עו"ד דוד שמרון, היה עניין ישיר לכאורה במכירת הצוללות למצרים. עכשיו תחברו את זה לאישור שנתן בנימין נתניהו, בסודי סודות, לקנצלרית גרמניה אנגלה מרקל, למכור צוללות למצרים, ותגלו לילות של נדודי שינה שאמורים לפקוד כל מי שהמדינה הזו חשובה לו. לפיכך, אין מנוס: אני פונה כאן ליועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבלית. ארוני, אני מגן על שמך הטוב ועל יושרך

בטורים הללו כבר זמן רב. אני מאמין שאתה אוהב את המדינה שלנו ומחויב לה בכל נפשך ומאורך. איך אתה ישן בלילה כשהפרשה הזו לא נחקרת? איך אתה חי עם כל הדברים שאנחנו יודעים עליה, עם כל השאלות שאנו שואלים על אודותיה, בלי להורות על חקירה פלילית מיידית, מעמיקה, חודרנית, בכל ספיחה של הפרשה הזו? כולל מנדט לבריקת האישור לגרמניה. כולל בדיקה מיידית של 16 מיליון השקלים שנתניהו הרוויח כנגד כל הסיכויים וכוחות השוק בחברה השייכת לבן דודו שמתפרנס ממכירת חומרי גלם לאותו תאגיד תיסנקרופ, שמוכר את אותן צוללות למצרים, בעסקה שדוחף בכל כוחותיו אותו מיקי גנור, שמויצג על ידי אותו עורך דין שהוא במקרה גם בן דודו של נתניהו, עורך דינו ובעל בריתו האינטימי ביותר.

אל תמתין לכנ"ץ, מנדלבלית. אין לך מה להפסיד. הם כבר סימנו אותך, הכפישו אותך, הפכו אותך לכוגר, לקושר, למורד. תעשה מה שיועץ משפטי סביר

אמור היה לעשות כאן, מזמן. מנדלבלית, תפתח בחקירה אמיתית כאן ועכשיו.

2. המפולת וההסתערות

המפולת הכלכלית כבר כאן. כמו הטייס הסורי הוא שאנשי יחידת הבקרה האווירית ידעו שהוא הופל בטרם פגע בו הטיל, כך אנחנו. מדברים על המשכר אבל עוד לא מבינים את שיעורו. זה עוד לא חלחל באמת. הפגנה פה, חסימת כבישים כאן, אבל חופי הים מלאים והצימרים גם. אז יש לנו שולמנים, ויש חברות ההסעה, ויש עצמאים, ויש אומנים, ושר הרווחה איציק שמולי מצטרף להפגנה של העובדים הסוציאליים נגד משרד הרווחה, אבל עוד אין הבנה אמיתית של מה שקורה כאן ובעיקר של מה שיקרה כאן.

גלעד. "דבריו של גנור היו חריגים ביותר והרתיחו את דמי" צילום: נועם ריבקין פנטון, פלאש 90

העדות מוכיחה שלגנור, שיוצג על ידי עו"ד דוד שמרון, היה עניין ישיר במכירת הצוללות למצרים. עכשיו תחברו את זה לאישור שנתן נתניהו, בסודי סודות, לקנצלרית אנגלה מרקל, למכור צוללות למצרים, ותגלו לילות של נדודי שינה שאמורים לפקוד כל מי שהמדינה הזו חשובה לו

25.97x30.45	2/4	עמוד 13	מעריב - סופהשבווע	26/06/2020	73490572-7
עד - ראש המכון למדיניות ואסטרטגיה בהבנתחומי הרצלי - 84260					

המצגת של התנועה לאיכות השלטון. טקסט נביץ צילום: יונתן זינדל, מלאש 90

"לכל המבקרים (שניתן להבין אותם) בעניין העיתוי בו החלטנו לפתור את בעיית המיסוי של רה"מ, להלן הבהרה חשובה: רשות המסים לא הסכימה להמתין עם החיוב של רה"מ במאות אלפי שקלים באופן לא מוצדק ולכן לא היתה לנו ברירה מלבד לפתור את הסוגייה הזו באופן מיידי על מנת לחסוך מרה"מ עוול מיותר..."

אני במקום ח"כ זוהר הייתי חורג ממנהגי ואומר פשוט את האמת: חבר'ה, תבינו. אם לא תשלמו עכשיו, תצטרכו לשלם בעוד שנה יחד עם ריבית והצמדה בשיעורי השוק האפור. החוב שלכם למשפחה יתפח, ריבית הנשך רצחנית, אתם לא רוצים שזה יפגע בתקציב הביטחון, נכון? בסוף עוד נאלץ לבטל את רכש הצוללות, כי אתם מתקטננים עם המנהיג הדגול ביותר שקם לעם כלשהו אי-פעם על כמה מיליונים. תתביישו.

לראות את המראות, לשמוע את הקולות, לקרוא את הציוצים, לספור את השקרים ולהקיא. מיליוני ישראלים ניצבים עכשיו אובדי עצות מול המשכנתה, השכירות, שכר הלימוד של הילדים, האוברדראפט, החסכונות האזולים במהירות והייאוש. אבל דחוף יותר להציל את משפחת נתניהו, ששווה בין 50 ל-70 מיליון שקל (לפני הצוללות ומיליקובסקי), מחרפת רעב.

בהקשר הזה התייצב אתמול ראש הממשלה, יחד עם הליפו, והצביע נגד הצעת חוק של יאיר לפיד לתשלום דמי אבטלה גם לעצמאים. את מי מעניינים העצמאים עכשיו? אם הם עצמאים, שיטפלו בעצמם ויעזבו אותנו, כי רשות המסים דורשת, ברוב חוצפתה, שנתניהו

שום פיקוח, דרך השמדתם הסיטונת של כל שומרי הסף שאמורים לאשר את הדרישות הלא נגמרות, דרך הבריכה בקיסריה והגיגון והתריסים והקירור והחומה ומה לא.

אף ראש ממשלה לא העלה את כל אלה על דעתו. הרי נתניהו הוא לא הראשון שנוסע ברכב משוריין. אבל הוא הראשון שהתקומם נגד זה ושיסה את העובדת הסוציאלית שחבויה בתוך מיקי זוהר כדי לבטל את זה. עכשיו הם דורשים החזר רטרואקטיבי מקופת המדינה. אגב, למה לא התאימו את מיסוי הרכב לשווי של אודי A8 רגילה, לא משוריינת? למה? כל אזרח המקבל הטבת רכב ממעסיקו משלם עליה מס. רק משפחת המלוכה הוחרגה. פשוט ביטלו את זה, וזהו. ועוד לא דיברנו על שני ה"ילדים" המגודלים, שזוכים למאבטחים (אגב, יותר ממאבטח אחד במשמרת), רכב שרד ונהג על חשבוננו, לראשונה מאז הקמת המדינה.

ואחרי כל זה ראש הממשלה מפקיע השבוע את זמנה היקר של ועדת הכספים, שאמורה לדון סביב השעון בסבלם של אזרחי ישראל ולטכס קולות למענם, כדי שיאשרו לו את רשימת הדרישות הקיסרית שפשוט אי אפשר להאמין שהוגשה בזמן הזה. אני מכיר את נתניהו. הוא מודע לנזק שהאירוע הזה הסב לו, גם בקרב תומכיו המושבעים ביותר. הוא מודע לעיתוי ההרסני והמחוצף שמשדר אטימות ותחושת "אני ואפסי עוד". אילו זה היה תלוי בו, אני בספק אם הדרישות הללו היו מוגשות השבוע לוועדת הכספים. אבל זה כנראה כבר לא תלוי בו. אין לו רוב בדייקטוריון.

רק למחרת הם תפסו את עצמם. הם הבינו שזה היה מופע החזירות והאטימות הבוטה ביותר בכל הזמנים. אז זה מה שמיקי זוהר ציין ביום חמישי בבוקר:

למה רק אותו ממיסים? למה רק אצלו באה רשות המסים ומנסה לגבות מס על כל מיני שטויות? למה לא מיסו את אולמרט? את שרון? את בגין? את ז'בוטינסקי? את הרצל?

תנוח דעתכם: מדובר בשקרים. אסופה ארוכה, מחוצפת ולא תיאמן של שקרים, שאותם מהדהדים כל החשודים המידיים: זה מתחיל בח"כים זוהר ואמסלם, עובר לשופרות התקשורתיים, משונמך בידי כלב התקיפה העילג שהשתלט על גלי צה"ל ומשם לרשתות החברתיות. תראו את הסמולנים האלה. לא נותנים לביבי שלנו לפרנס בכבוד את משפחתו. כאילו יש בעולם אוליגרך, טייקון או סתם מיליארדר שיוכל אי-פעם לרצות את תאבונה המפלצתי של המשפחה. הרי מיליצ'ן האומלל נאלץ בזמנו לגרור להרפתקה גם את פאקר, כדי שאפשר יהיה לשאת יחד בנטל. ושמענו את זה גם בקולם של האלוביצ'ים בהקלטות שהביא דרוקר לפני שבועיים, בטרם הושלך (דרוקר) למאסר עד תום ההליכים. "הם בחיים לא יהיו מרוצים", אמר אלוביץ' כזה או אחר לאילן ישועה, אבל מהמשפחה הזו אין ישועה.

3. להציל את הקיסר

השקר הגס ביותר הוא שאף אחד לפני ביבי האומלל לא נדרש לשלם מס. ובכן, זה מסיבה פשוטה: אף ראש ממשלה לפני נתניהו לא הפיל את הוצאותיו הפרטיות, תחזוקת ביתו הפרטי (הווילה עם הבריכה בקיסריה), שיפוץ הנכס הפרטי ועוד אין ספור עניינים יצירתיים נוספים על קופת המדינה. ממיחזור הבקבוקים העלוב ההוא, דרך "הקופה הקטנה" במעון שאין עליה

מדברים על התאבדויות. כרגע זה טפסוף, אבל הוא עלול להפוך למבול. אנשים נוטים לאובדנות כשאין להם תקווה. אין אופק. מטה לחמם של מאות אלפים התפוגג בן לילה. חלומותיהם הפכו לסיוטים. חלק מהם יודעים שמה שהיה, לא יהיה עוד. שהמקצוע קרס. שהענף קרס. שהעסק נסגר. תם הטקס. הם מתחילים לפקפק ביכולתם לפרנס את המשפחה, להאכיל את הילדים. זו הסיבה שאימויו של בנימין נתניהו לצאת לבחירות הם איומים חלולים. נדמה לי שהיחיד שמבין באמת את המצב, זה הוא. נכון, הוא יוכל ללכת על התרגיל הביביסטי הקבוע ולהפיל את האחריות על משהו אחר, אבל לא בטוח שיש כרגע משהו אחר. במקרה הזה, חולשתו של גנץ היא גם יתרונה. הנ"ל נוכח-נפקד. לך תפיל אסון בסדר גודל כזה על ישות שהציבור לא משוכנע שהיא קיימת.

אז מה עושים מול המפולת הזו? מול הייאוש המכרסם בלבם הדואב של מאות אלפי מפרנסים ושל מיליוני ישראלים? מה שעושים זה מסתערים על קופת המדינה. לא כדי לעזור לאזרחים. כדי להמשיך לחמוס את הכסף שלנו לטובת משפחת המלוכה. בהובלתה של המש"קית ת"ש המשפחתית מיקי זוהר, הסתערה השבוע משפחת נתניהו על ועדת הכספים כדי לזלול כפי יכולתה.

אני לא יודע מה היה מדהים יותר: החוצפה הלא תיאמן של המהלך, העיתוי שומט הלסתות של הביזה או התירוצים השקריים שתייצבו נושאי הכלים למיניהם. "אתם רוצים להפוך את ראש הממשלה לנכה כלכלי", זעק ח"כ זוהר מדם לבו. עם עבדים ומזי רעב שוכן שם בבילפור. שומו שמיים, עם כל העבודה שהוא נותן, אתם באמת חושבים שראש ממשלה יכול להתפרנס מ-17 אלף שקל? זאת ועוד:

25x34.29	3/4	עמוד 14	מעריב - סופהשבו	26/06/2020	73490570-5

עד - ראש המכון למדיניות ואסטרטגיה בהינתחומי הרצלי - 84260

זוהר המש"קית ת"ש המשפחתית
צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

4. מחיר כבד

ישלם מס על ההטבות שקיבל, וזה הרבה יותר דחוף עכשיו.

הכי עלובות הן הקינות על ה"נכות הכלכלית" של המשפחה. "איך אפשר לגמור את החודש עם 17 אלף שקל??!!". גם זה שקר גס. ראשית, ברוטו של 55 אלף שקל נותן הרבה יותר מ-17 אלף בנטו. התלושים שהוצגו בציוציהם של מלחכי הפנכה שחוזקו על ידי הצייצן הבטלן מבפור לא רלוונטיים. אלה תלושים משנת 2016, בטרם טיפל מיקי זוהר במיסוי הרכב הצמוד.

הנטו של נתניהו היום להערכת גבוהה מ-20 אלף שקל. כל הנטו הזה זורם לבנק, כי למשפחה הזו אין הוצאות. לא בבילפור, לא בקיסריה, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. בשום מקום. לראש המשפחה ובעלה אין, כזכור, כרטיסי אשראי. "אנחנו לא מחזיקים כרטיסי אשראי מיוחד שראש המשפחה אוטם", היא אמרה בחקירתה ב-2015, "הפעם האחרונה בה החזקנו כרטיסי אשראי הייתה לפני 15 שנה".

תורידו 15 שנה משנת 2015, תגיעו לשנת 2000. טוב, עכשיו הכל מסתדר. הם תעו אז במדבר הפוליטי אחרי שנתייהו הובס בידי אהוד ברק ב-1999. אז התעורר צורך בכרטיסי אשראי. אני מניח שהכרטיס הוא מוצג עכשיו במוזיאון כלשהו. מישוהו, מתישהו, ישלם על המחול ההיסטורי הזה, שני רק לגרעין האיראני, שבמסגרתו נאלצה המשפחה לממן את עצמה בעצמה.

עלותה של המשפחה הזו למשלם המסים בשנה מתקרבת ל-6 מיליון שקל, לפני אבטחה. רואה חשבון המתמחה בחישובים כאלה ערך עבורי את החשבון. שכרו של נתניהו (עלות מעסיק), עלות השימוש בבילפור (וגילום במס), עלות השימוש ברכבים לכל המשפחה, עלות אחזקת קיסריה, הכל ביחד בסביבות 5.7 מיליון שקל. כלומר השכר האמיתי של המשפחה הוא כחצי מיליון שקל ברוטו בחודש. עוד לא דיברנו על המטוס, שעלה כמעט מיליארד שקל, ועל בית ראש המשפחה החדש, בהשקעה של מיליארדים.

בעניין הבית, מיטיבי הלכת מבין קוראי המדור הזה בטח זוכרים את הסיפור: פרויקט בית ראש המשפחה החל אצל שרון, אושר תקציבית, ונמשך אצל אולמרט. הפרויקט חיוני ומוגדר כפרויקט ביטחוני-אסטרטגי, כי מעון רה"מ החדש אמור לחבר את ראש המשפחה, ביתו ולשכנתו, לבונקר העצום שנבנה מתחת לפני האדמה ובו יוכל לנהל ראש המשפחה עתידית את המדינה יחד עם המשפחה, הקבינט והמוסדות החשובים גם תחת

נתניהו נשבר ונדמה לי שחשבון המים הוא שולם מקופת המשפחה (אבל אל תתפסו אותי במילה).
מה עלה בגורלו של זה שכמעט הכריח את נתניהו לשלם את חשבון המים ההוא מכיסו? הוא עזב אחרי זמן לא ארוך. כמו כל קודמיו וכמו כל יורשיו. כי זה סופו של כל איש שמנסה להמיט חרפת רעב על משפחה שהואילה בטובה להיעתר לתחנוניו ולהושיע אותנו מסכנות אימות. כי "בלי ביבי המדינה אבודה, המדינה תישרף", היא צרחה באחת ההקלטות ההן. אז אנחנו עם ביבי. המדינה לא נשרפת, היא רק קצת מתרוששת. לא נורא.

5. קרן וקסנר והגאונים

ההתקפה על העיתונאי אמנון אברמוביץ' השבוע הייתה המשך טבעי של מה שתואר כאן בשישי האחרון. תעלות ההסתה וכיבי השופכין בקבוצות הוואטסאפ הביביסטיות מייצרות כמויות מסחריות של רעל המפעפע ברשתות וסופו להתפרץ. אם לא הייתה שם משטרה, יכול להיות שאברמוביץ' היה חוזר הביתה בתצורה שונה מזו שבה יצא ממנו.
כמוכן שהביביסטים מיהרו לעזוק שגם אותם תוקפים, גם השמאל אליהם, וגם על ראש המשפחה מאיימים. חבל שההיסטוריה והסטטיסטיקה לא מתיישרות עם זעקות הקווקז הנגזל הללו. רשימת הרוצחים שטופי המוח מימין אינה נגמרת. בשמאל מעדיפים לכתוב שירים, לחתום על עצומות ולהתנפל על הבני גנץ התורן שאיתרע מזלו לעמוד בראש המחנה. הסיכוי של עיתונאי כאברמוביץ' להיחלץ בשלום מהפגנת ביביסטים קטן יותר מהסיכוי לחלץ תשלום כלשהו ממשפחת נתניהו. למי מגיעים הפרחים? לנתניהו.

יכולים לרשום לעצמכם...".
כן. הוא מוקלט, ואנחנו יכולים לרשום לעצמנו את כל זה על הקרח. כי הוא מקים את הבית, קנה מטוס ומסדר לעצמו עכשיו גם פטורים גורפים ממס והמשך השתלטות על קופת המדינה ללא רגולציה כלשהי. טפטוף הידיעות בעניין החל כאן בטור הזה ב-2009, עם חזרתה של המשפחה לשלטון. הם מינו את נתן אשל ל"ראש הסגל" רק כדי שיוכל לטפל באופן אישי בכל הדרישות, הגחמות, המימונים וההוצאות ששצפו, בקצב הולך וגובר, מבפור. התריסים והמים בכריכה והמקררים וכו' וכו'.

כל מי שנקלע, שלא בטובתו, לשטח האש שבין המשפחה לאוצר המדינה, שילם מחיר כבד. היועצת המשפטית שלומית ברנע הפכה לצוררת הגדולה ביותר בכל הזמנים, מקדימה כפוטרי פניש את המן הרשע, היטלר וגדעון סער. המנכ"לים נמלטו, בזה אחר זה. האחרון היה יואב הורוביץ, שנאלץ לשמוע את הגברת מצווחת מחמאות עליו ועל רעייתו ("הזונה") כי סירב לאשר דרישות באשר לקיסריה. קודמו, אלי גרונר, ספג התקפה עם עיפרון שלוף מסיכות דומות.

עכשיו, בחסות הקורונה והדרישות החדשות, נקבע כי כל שומרי הסף מבוטלים. למנכ"ל ניתנה הסמכות לאשר כל מה שיעלה על דעתה של הגברת. המנכ"ל הוא בעצם מ"מ מנכ"ל, שוליה מפוחדת בשם רונן פריץ. שומרי הסף הובסו, בוטלו וגורשו. מעתה, מה שהם ידרשו, הם יקבלו. מהכיס שלנו.

פעם, בשנת 2010, בשיאה של הבצורת, הטילה ממשלת נתניהו על הציבור מס בצורת. מחירי המים הועלו באופן חריג, ובצדק. בעיצומו של המשבר הזה התברר למי שהתברר במשרד ראש המשפחה שמנסה מי שמנסה בבית בבילפור להשית את חשבון המים המוגזם של הווילה בקיסריה על קופת המדינה. יש בקיסריה בריכה משודרגת שצורכת המון מים. בסופו של דבר נאלץ מי שנאלץ להיכנס לחדרו של נתניהו ולהסביר לו, במילים בוטות מאוד, את פירוש המהלך הזה.

מתקפה גרעינית.
במהלך החפיפה ביניהם הציע אולמרט לנתניהו ג'סטה: פרויקט "מצולות ים" (זהו שמו) הושלם כולו ונותר רק השלב האחרון, שלב מעון רה"מ, שאמור להתחבר אליו במעלית מהירה מיוחדת. אולמרט הציע לנתניהו הצעה שאי אפשר לסרב לה: אני אאשר בישיבת הממשלה האחרונה שלי את השלב האחרון של הבית, כדי שאת הביקורת אני אחטוף ולא אתה, אמר לנתניהו, כי אתה יודע שזה פרויקט חשוב באמת. נתניהו התרגש מהמחווה. כעבור שבוע החליף את אולמרט ומיד פצח בהשמצות על הבזבוז הנורא בפרויקט הזה. בישיבת הממשלה הראשונה שלו ביטל את הפרויקט. איזה מנהיגות. איזו צניעות. איזו התחשבות.

אבל זהו, שגם הטריק החלול הזה התפוצץ בסוף, כי המציאות חזקה מכל ספיץ. כשהתברר לנתניהו שהפרויקט כולו עלה מיליארדים, יש לו חשיבות אסטרטגית ואם לא ייבנה המעון כל הכסף הזה יירד לטמיון, הוא ביטל את הביטול וחזר למתווה המקורי. אבל הי, בינתיים הוא הצליח לקבל כותרת על חשבון אולמרט, שבסך הכל ניסה לעזור לו.

ישי שנרב פרסם השבוע סרטון ובו הנאום ההזוי שנשא אז נתניהו: "במשבר הכלכלי הנורא שפוקד אותנו", רעם הבריטון של נתניהו, "להוציא 650 מיליון שקל?! מומו (אחד ממנהיגי מחאת הנכים - ב"כ), אתה חושב בטח שזה בשביל הנכים. או בשביל הסטודנטים. או בשביל הילדים. לא. 650 מיליון שקל, שני שלישי של מיליארד שקל, כדי לבנות בית ראש ממשלה חדש!! איך הם קיבלו החלטה שערורייתית כזאת? אתם יודעים, יש לנו גירעון, יש צרכים, הנה אני מוקלט, אתם

מיליוני ישראלים ניצבים עכשיו אובדי עצות מול המשכנתה, השכירות, שכר הלימוד של הילדים, האוברדראפט, החסכונות האוזלים במהירות והיאוש. אבל דחוף יותר להציל את משפחת נתניהו, ששווה בין 50 ל-70 מיליון שקל (לפני הצוללות ומיליקובסקי), מחרפת רעב

17.74x31.82	4/4	עמוד 35	מעריב - סופהשבו	26/06/2020	73490571-6
עד - ראש המכון למדיניות ואסטרטגיה בהינתחומי הרצלי - 84260					

המשך העמ' 14 >>>

עובדות ושקרים

תקציר הפרקים הקודמים: לביביסטים יש עשרות רבות של קבוצות וואטסאפ שבהן מופצת ההסתה נגד כל מה שמסכן את המלוכה: המשטרה, הפרקליטות, מנדלבליט, שי ניצן, העיתונאים. אין כוב המונפק בדרך כלל בידי קול הרעם מבלפור, הציצן הבטלן, שלא הופך לנרטיב באותן קבוצות. שם נולדה גם ההפגנה שהתקיימה השבוע. ומה הם עשו אחרי ההפגנה? האם מישהו העלה ברעתו להתנצל בפני אברמוביץ', גיבור ישראל שנשרף בטנג הבוער שלו במלחמת יום כיפור כדי שהחבורה העלובה הזו תוכל לגדף אותו? לא. הם אפילו לא העלו את זה ברעתם.

במקום זה, הם החלו לפמפם בקבוצותיהם את השקר המופץ כבר כמה שנים ברשתות שלפיו לאברמוביץ' בכלל לא מגיע הצל"ש שהוא קיבל. להפך, מדובר בפחדן שהפקיד את חבריו. הפייק הזה הופרך כבר לפני שנים (ע"ע המשרוקית של "גלובס"), אבל זה לא מפריע לעלובי הנפש המתכתבים בינם לבין עצמם באותן קבוצות וואטסאפ. אחד הגאונים שם כותב ש"לא ברור לי על סמך מה הוא קיבל את הצל"ש, אולי על סמך דעותיו השמאלניות? מישהו יכול לבדוק מי היה אז הרמטכ"ל?"

הם עוד עלולים לגלות שאת הצל"ש קיבל אברמוביץ' מקרן וקסנר ולא מהרמטכ"ל. הבעיה היא שהרמטכ"ל הנוכחי הוא בוגר אותה קרן, כמו מאות רבות של קצינים בכירים, אנשי שב"כ ומוסד, משרתי ציבור, פקידים בכירים וקציני משטרה, שזכו לטעום את העידית של האקדמיה האמריקאית ב"קנדי סקול" של אוניברסיטת הרווארד.

אגב, החניכים שמתקבלים לקרן הזו בוחרים בעצמם את הקורסים שילמדו במהלך השנה. הרמטכ"ל כוכבי, שהיה שם יחד עם האלוף יוחנן לוקר, לימים המזכיר הצבאי של נתניהו, בחר בכלל את רוב הקורסים בביזנס סקול. מסכן, הוא עוד לא ידע שבשנת 2020 יחשוף אראל סג"ל, חתן פרס ברדוגו למלחכי פנכה במשקל בינוני, שמדובר בכלל בקרן ששמה לה למטרה לממן את הגרעין האיראני, לשלם את משכורות אנשי חמאס בעזה ולשחד את אהוד ברק כדי שימתח ביקורת על נתניהו. אה רגע, נזכרתי שאת המשכורות לחמאס בעזה משלמת ממשלת נתניהו.

מסע ההכפשות הנרחב נגד אותה קרן וקסנר הוא ההדגמה החיה הטובה ביותר לרמת מטורללותם של הביביסטים. בלהיטותם לסייע לנאשם להימלט מאימת הדין ולשרוף במקביל את המועדון על יושביו, הם לא יודעים גבולות. חטאה של קרן וקסנר הוא אותו תשלום עלום לאהוד ברק. אגב, גם אני הייתי שמח מאוד לדעת על מה ברק קיבל את הסכום השמנמן ההוא ואיזו עבודה בדיוק הוא עשה למען הקרן. מצד שני, ברק היה אז אזרח פרטי, כמו שהוא היום. הוא לא מועמד לתפקיד כלשהו. באותה נשימה הייתי שמח מאוד לגלות

איפה עשה נתניהו את 70 מיליון השקלים שהוא שווה היום. האיש היה בשוק הפרטי שנתיים בקושי. בין שתי ההערכות האחרונות של "פורבס", צמח הונה של המשפחה בכ-9 מיליון שקלים. גם הצמיחה הזו מעניינת אותי.

כך או אחרת, מה קשור התשלום לברק לקרן וקסנר, שהוא מפעל פילנתרופי ציוני מדהים, עם חבר מנהלים, דירקטוריון והתנהלות שקופה? השבוע הגישה הקרן כתב הגנה לעתירה של מפלגת הליכוד נגדה בבג"ץ (נדמה לי שבליכוד דורשים לדעת על מה קיבל ברק את הכסף). כדי שזה יהיה מצחיק, צירפה הקרן למסמכי התשובה גם את מכתבי ההמלצה הנלהבים שכתב ראש הממשלה נתניהו למועמדים לקבלה לקרן. הם נכתבו בשנים האחרונות. "אני ממליץ בחום על X", כתב נתניהו, "המועמד לקבלה לתוכנית הישראלית של הקרן, בבית הספר קנדי לממשל באוניברסיטת הרווארד. אין לי ספק שבעתיד יהיה X אחד מעמודי התווך של הביטחון הלאומי והדיפלומטיה הישראלית. אני מתחייב לקבל את X לתפקיד מפתח לכשיסיים את השתלמותו בקרן, כדי שימשיך את תרומתו הייחודית לשירות הציבורי הישראלי, כמו גם לביטחון הלאומי של מדינת ישראל".

הלו, ביבי. איך אתה כותב מכתב כזה (יש נוספים) בלי להתייעץ עם אראל סג"ל? אה, רגע, זה היה לפני שאהוד ברק קיבל את התשלום מקרן וקסנר ולפני שאתה קיבלת את כתבי האישום. טוב, לא חשוב.

6. דיפ שיט

בואו נדבר על ראש הממשלה החליפי. במקום שבו עמד בני גנץ לפני כמה חודשים, יש עכשיו שלולית. חלק באשמתו, חלק לא. כדי לנסות לתפוס את הרכבת (שיצאה מזמן מהתחנה), מינו בכחול לבן את ברית פרץ-גלאור, לשעבר אצל נפתלי בנט, כדוברת חדשה. פרץ-גלאור היא דוברת מצטיינת. אבל גם היא לא תוכל ליצור יש מאין. אין בכחול לבן בעיה של "מערך ההסברה". יש בה בעיה יסודית הרבה יותר. הם עוד לא הפנימו שאי אפשר להיות פוליטיקאים בלי לעשות פוליטיקה. אי אפשר להתנהל בשתיקה. אי אפשר לבצע מדיניות בלי מדיניות. אי אפשר להתעטף בג'נטלמניות כשמתעסקים עם ביבי. אי אפשר לתת לתובנות לחלחל בציבור. מה שנשתל עקום יצמח עקום. אין הזדמנות שנייה ליצור רושם ראשון.

ולחרשות בהרחבה: ראו את הגמגום המתמשך והאינסופי בעניין הסיפוח. גנץ כינס השבוע תדרוך מיוחד לכתבים הצבאיים בנושא הזה. אף אחד מהם לא הבין מה גנץ בדיוק רוצה. אני מדבר על אחרי התדרוך, לא לפניו. נשארנו עם ה"דיפ שיט" שהדביק גנץ לפלסטינים, בלי להרגיש שזה בכלל הדיפ שיט שלו. זה עדיף על דיפ סטייט, אבל זה לא להיט. מה הבעיה להציג לציבור תוכנית סדורה בעניין הסיפוח? הרי כל תוכנית שתציגו בעוד שבועיים או שלושה, תהיה כבר מעט מדי ומאוחר מדי. מה הבעיה לקבוע את העקרונות הבאים: אנחנו בעד "תוכנית המאה" של טראמפ. אנחנו תומכים בה

תמיכה גורפת, אבל מתנגדים ליישום חלקים ממנה באופן חד-צדדי. מי שחושב שיוכל לספח בלי לקבל את עקרון שתי המדינות, טועה. מי שחושב שיוכל לספח בלי להקפיא אחר כך את הבנייה, טועה. אנחנו בעד סיפוח רק אם הוא משרת את המטרה הסופית של "תוכנית המאה", שהיא היפרדות מהפלסטינים. סיפוח שינציח את ההתערבות עם הפלסטינים, לא מקובל עלינו.

אחרי העקרונות האלה, הם יכולים להציג את ההצעה שלהם: בואו נקרא לסיפוח "התוכנית לחיזוק ירושלים". נספח את גוש עזיון ומעלה אדומים. תמורת זה, ניתן לפלסטינים את כל השטחים שמעבר לחומת ההפרדה בירושלים. באותה הזדמנות ניפטר מ-140 אלף "אזרחים" פלסטינים שמקבלים כאן ביטוח לאומי. אנחנו בעד לספח גם את אריאל. תמורת הסיפוח הזה ניתן לפלסטינים את "תוכנית קלקיליה" שאביגדור ליברמן ניסה להעביר בקבינט לפני זמן לא רב. נעשה בקלקיליה פיילוט: תוספת שטח משטחי C כדי לייצר עתודות בנייה ומרחב עירוני, הקמת אזורי תעשייה, פארקים, חיזוק המרחב העירוני ויצירת מעמד בינוני.

תוכנית כזו תתקבל בציבור בברכה, תפור את הערפל והמבוכה, תפסיק את חרושת הרינונים ותעביר את נטל ההוכחה לצד השני: וושינגטון וירושלים. המצב המורד שנוצר עכשיו הוא שהאמריקאים מקווים שכחול לבן יורידו את ביבי מעץ הסיפוח, בעוד כחול לבן מקווים שהאמריקאים יורידו את ביבי מעץ הסיפוח. מה טראמפ באמת רוצה, אין לדעת. אם אני כחול לבן, אני לא מאמץ את זכות הווטו לסיפוח שהאמריקאים העניקו לי בנדיבותם הרבה. נתניהו כבר מאיים: סיפוח או בחירות? שיאיים על החברים שלו. רוצה בחירות? לך לבחירות. אנחנו שומרים על זכותנו להצביע נגד הסיפוח שלך, אם לא יעמוד בקריטריונים שלנו. זו זכותנו. מעבר לזה, הכל ספינים.

השבוע נאלץ גנץ להצביע עם נתניהו נגד חוק שיאפשר לעצמאים לקבל דמי אבטלה. מדובר בפיגוע אסטרטגי. התמונה הזו תרדוף אותו, בצדק, עוד זמן רב, והיא לא לבד. לא מעט תמונות רודפות אותו עכשיו.

מה ביבי היה עושה במצב כזה, כשר ביטחון? זה פשוט: הוא היה מייצר לעצמו ביקור באיזו יחידה צבאית פוטוגנית. מצטלם עם חיילים. ואז פולט משהו על התקיפה העוצמתית מאוד שהתרחשה בלילה האחרון בסוריה. "אני לא יודע מי תקף שם הלילה, אבל אומרים שזו הייתה תקיפה מוצלחת מאוד והוא ידע מה הוא תקוף ומה הוא עושה", היה אומר נתניהו, "קודמי בתפקיד אמר שהאיראנים עוזבים את סוריה, כנראה שכמה עוד נשארו, וחשוב לי שהם יידעו שישראל לא תנוח עד שהאחרון שבהם יעזוב". האמירה הזו הייתה הופכת לכותרת ראשית, הקשב היה עובר לנושא הביטחוני, הנזק מההצבעה נגד העצמאים היה מתעמעם, והישראלים היו נזכרים שהאיש הגבוה והמנומנם הזה שיושב עם המסיכה הכירורגית לשמאלו של נתניהו, הוא גם שר הביטחון. אני מקווה שלפחות הוא זוכר את זה. ❖